अकोपयन्त् nicht aufregend.
अक्त *s.* **अञ्ज्**.
अक्तु *m.* Licht; Dunkel, Nacht. *Instr. Pl.* bei Nacht.
1. **अक्र** unthätig.
2. **अक्र** *m.* Banner.
अक्रत *u.* **अक्रन्** *s.* 1. **कर्**.
अक्रिया *f.* Nichtthun, Unterlassung.
1. **अक्रोध** *m.* das Nichtzürnen.
2. **अक्रोध** nicht zornig.
अक्लिष्ट unverkümmert, frisch.
अक्ष् erreichen; *p.p.* **अष्ट**.
1. **अक्ष** *m.* Würfel.
2. **अक्ष** *m.* Achse.
3. **अक्ष** *m.* (*adj.* —° *f.* **ई**) = **अक्षि**.
अक्षण्वन्त् mit Augen begabt.
अक्षत unverletzt.
अक्षतयोनि *f.* jungfräulich.
अक्षत्र ohne die Kriegerkaste.
अक्षन् *n.* Auge.
अक्षनैपुण *n.* Würfelkunst.
अक्षम nicht ertragen könnend, unfähig zu (*Loc., Inf. o.* —°); *f.* Ungeduld, Neid.
अक्षमाला *u.* °**लिका** *f.* Rosenkranz (*zum Beten*); *Frauenname; Bein. der Arundhatî.*
अक्षय unvergänglich. *Abstr.* °**ता** *f.*, °**त्व** *n.*
अक्षय्य *dass.*
अक्षर unversieglich. *n.* Wort, Silbe; Schriftstück, Brief.
अक्षरच्छन्दस् *n.* Silbenstrophe.
अक्षरविन्यास *m.* Schrift.
अक्षवती *f.* Würfelspiel.
अक्षहृदय *n.* Würfelgeheimnis.
अक्षारलवणाशिन् nichts Ätzendes und Gesalzenes essend.
अक्षि *n.* Auge.
अक्षित, अक्षीण *u.* **अक्षीयमाण** unversehrt, unvergänglich.
अक्षिपत् *Adv.* ein klein wenig.
अक्षी *f.* Auge.
अक्षुण unverletzt, neu, absonderlich.
अक्षेत्रतर *n.* unwohnliche Gegend.
अक्षेत्रिन् kein Feld besitzend.
अक्षौहिणी *f.* (vollständiges) Heer.
अक्ष्णया *Adv.* in die Quere.
अखण्ड ungeteilt, unteilbar, ganz.
अखण्डित ungeteilt, ungebrochen, fest.
अखर्व nicht verstümmelt, unverkürzt, tüchtig.
अखिल lückenlos, ganz; *n.* alles, das All.
अखेद Unverdrossenheit, Frische.
अख्खलीकृत्य (akhkhala machend), jauchzend.
अग (*nicht gehend); *m.* Baum; Berg.
अगणयन्त् *u.* °**यित्वा** nicht achtend.
अगति *f.* (kein Weg), Unmöglichkeit.
अगद nicht krank, gesund, *m.* Arznei.
अगन् *s.* **गम्**.
अगम unbeweglich; *m.* Berg.
अगम्य unzugänglich, unverständlich.
अगर्हित ungetadelt, untadelhaft.
अगस्ति *u.* **अगस्त्य** *N. eines alten Weisen.*
अगाग्र *n.* Berggipfel.
अगाध nicht flach, tief (*auch übertr.*).
अगार (*m.*) *n.* Haus.
अगुण tugendlos; *m.* Untugend.
अगुणीभूत nicht untergeordnet oder abhängig (*g*).
अगुरु nicht schwer, leicht; *m. n.* Aloeholz.
अगृहीत nicht ergriffen, unerfasst.
अगृह्णन्त् nicht fassend.
अगृह्य unfassbar.
अगोचर *m.* Nichtbereich; *Adj.* nicht im Bereich von, unzugänglich für (*Gen. o.* —°).
अगोपा hirtenlos.
अगोपाल *dass.*; *m.* kein Hirt.
अगोह्य unverhüllbar (*N. des Sonnengottes*).
अग्नायी *f.* Agni's Gattin.
अग्नि *m.* Feuer *u.* Agni (*Gott des Feuers*).
अग्निकर्मन् *n.*, **अग्निक्रिया** *f.* Feuergeschäft, Feueranlegung.
अग्निगृह *n.* Feuerstätte.
अग्निचय *m.*, °**चयन** *n.* das Schichten des Feueraltars.
अग्निजिह्व Agni- *o.* feuerzüngig.
अग्निद *m.* Brandstifter.
अग्निदग्ध *u.* **अग्निदग्ध** durch Feuer verbrannt.
अग्निदूत Agni zum Boten habend, von A. überbracht.
अग्निध् *m.* Feueranzünder (*Art Priester*).
अग्निपुराण *n. N. eines Purâṇa.*